

es desfan els nusos del ventre,
A la llum de les gitinetes

Triangule impossible el cos.
La teva pell rosegada pel vent.
La cripita del desert. Alabastre
de les piràmides.

La perfecció isolcelles
El jardí pintat i tu mut en groc.

Nòmada (Ed. Cossedània, 2009)
Isabel Ortega Rion

que només tenen les persones tristes.

i sento aquessa elecció per trobada
cos d'algua, pèix i ocell, sirena urània,

M'hi veig mirant amunt, que miro avall, que soc

com un somni sense somnis.

tot lleugeresa

que pobla un trajecte silencios. Tot bal,

L'algua amiga, dissoludrem, ser la bombolla d'aire

adormidà. Vol diria capbusser-m'hi, abraçar
que lliquen per la rada. Tot remor com de mar
contra la nit, sortells com famals dunes barques
semebla un mirall: senyagat, sedançad. Tot llum

La ciutat capgitada als tolls d'algua de pluja

Tatúic

Per a qui bateges el cos
ballant la tectònica mare?

Per a qui la sincronia amb el mantell
descavalcat, la improvisada impostura
d'equilibri?

Per a qui el cul encastat en el pupitre
si per sota festeges amb altres
mans vívides? Les mans tan netes

i la llisa superfície del plàstic
com si et vessessin les ratlles
i et fossin estretes les estries

o com si a algú li fes vergonya
d'enseyar-se trontollant
perquè caldria de nou palpar-se

l'esquelet.

Maria Isern

Sostre de carn

(LaBreu, Cafè Central, AdiA Edicions, Edicions el Buc, 2017)

Roger Córdoba
@rogerkotoc

Gerard Vila

Quan he tractat la porta
dui un silenci històric
m'ha semblat sentir els sangjors
des de la porta, un relleu
s'ha canviat de lesióna
un marxell ha despenjar
tots els retrats,
Al toc de la teca,
i pols, en clau de solitud.
que s'abriguen amb teranyines.
El píam segueix al centre,
records trobats
a la memòria artística,
encilades
tots els dies
He sentit crujir
de les ombrues.
Quan he obert la porta,
ha cremat el silence fosc

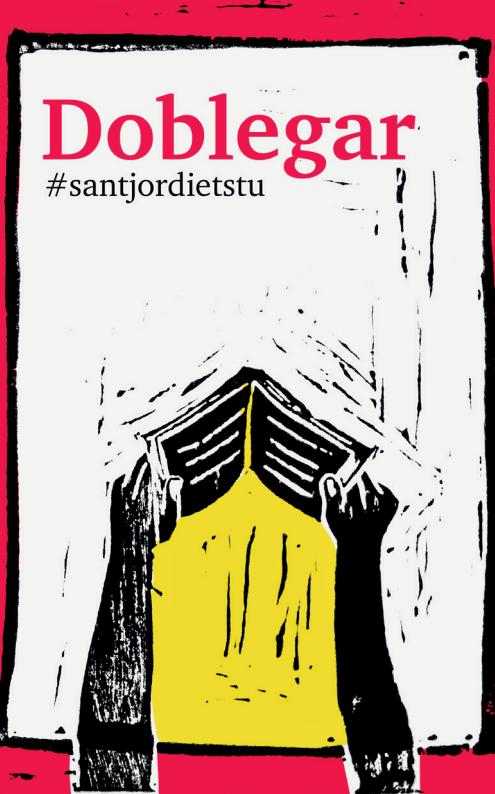
dels ombrues.
de s'entrecrixir
de les ombrues.
A la llum de soltitud.
que s'abriguen amb teranyines.
records trobats
a la memòria artística,
encilades
tots els dies
He sentit crujir
de les ombrues.
Quan he obert la porta,
ha cremat el silence fosc

Aquesta obra forma part de la campanya
#santjordietstu i ha estat creada
desinteressadament gràcies a la col·laboració
dels i les artistes:

Cinta Díez
Gerard Vila
Isabel Ortega Rion
Maria Isern
Marta Pérez i Sierra
Roger Córdoba

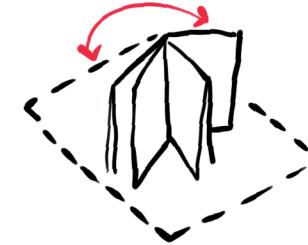
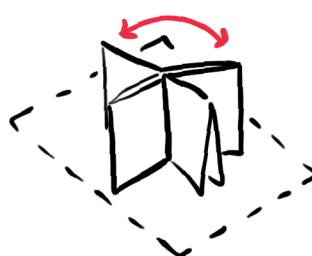
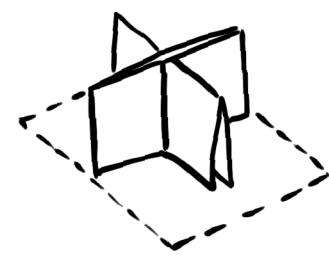
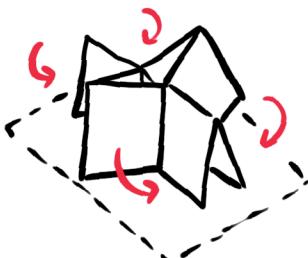
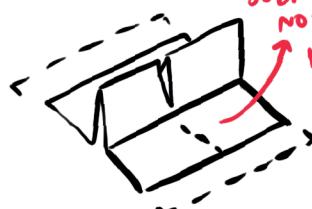
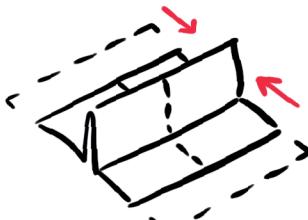
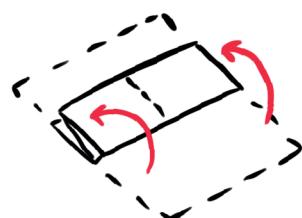
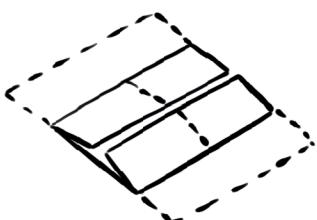
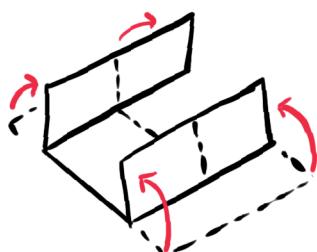
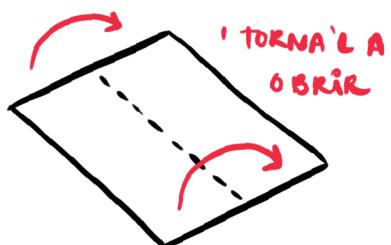
Il·lustració de la portada: Calu Barberà
Maquetació: Pau Ramírez

Totes les obres presents en aquest llibret són propietat dels
seus autors i autòres. No es permet el seu ús sense la seva
expressa autorització.

Doblegar
#santjordietstu

Com crear el teu llibret?

i JA FL TENS!

